

ROMÂNIA

TRIBUNALUL BUCUREȘTI
SECȚIA A VI-A CIVILĂ
SENTINȚA CIVILĂ NR. [●]
ȘEDINȚA PUBLICĂ DE LA 11.09.2017
TRIBUNALUL CONSTITUIT DIN:
PREȘEDINTE: [●]
GREFIER: [●]

Pe rol se află soluționarea cauzei privind pe reclamanta [●] în contradictoriu cu pârâta [●] și intervenientul format [●] prin reprezentant legal [●], având ca obiect pretenții.

La apelul nominal făcut în ședință publică au răspuns reclamanta reprezentată de avocat Lospa Cristian Paul cu împuternicire avocațială aflată la fila 2 a dosarului și pârâta reprezentată de avocat [●], care depune împuternicire avocațială la dosar și martorul propus de reclamanta d-na [●], care la solicitarea instanței de judecată se legitimează cu CI seria [●], lipsind intervenientul forțat.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

La interpelarea instanței de judecată reclamanta și pârâta, prin avocați, în ceea ce privește calitatea succesorilor în accepțiunea dispozițiilor art. 54 din Legea nr. 136/1995, consideră că succesorul persoanei vinovate de producerea accidentului poate avea calitatea de intervenient forțat.

Tribunalul apreciază că, în accepțiunea dispozițiilor art. 54 din Legea nr. 136/1995, intervenientul forțat nu este chemat pentru a răspunde în solidar cu pârâta, ci pentru a stabili situația de fapt, motiv pentru care nu se va menține intervenientul moștenitor în prezentul dosar, acesta neavând calitate în prezenta cauză.

Tribunalul procedează la audierea martorului propus de reclamantă, d-na [●], a cărei declarație este citită, semnată și atașată la dosarul cauzei.

Părțile, prin avocați, arată faptul că nu mai au alte cereri de formulat, excepții de invocat sau probe de administrat.

Tribunalul declară încheiată cercetarea judecătorească și acordă cuvântul în dezbateri pe fond.

Reclamanta, prin avocat, solicită admiterea cererii astfel cum a fost formulată pentru considerentele expuse pe larg în cuprinsul cererii de chemare în judecată, cu cheltuieli de judecată constând în onorariul avocațial și depune factura care atestă plata acestora. Pe de o parte apreciază proba testimonială administrată la acest termen de judecată ca fiind extrem de concludentă, iar pe de altă parte, consideră că sunt pe deplin dovedite toate elementele constitutive ale răspunderii civile delictuale, și anume: fapta ilicită, prejudiciul și raportul de cauzalitate.

Pârâta, prin avocat, solicită admiterea în parte a cererii de chemare în judecată în sensul diminuării solicitării de acordare a daunelor morale, fără ca valoarea acestora să reprezinte o îmbogățire fără justă cauză pentru reclamantă și ca o sancțiune nejustificată pentru societatea pârâtă. În ceea ce privește plata dobânzilor legale, solicită respingerea acestui capăt de cerere, ca neîntemeiat, apreciind că în lipsa pronunțării unei hotărâri definitive în sarcina pârâtei nu s-a născut nicio obligare de a plăti vreo despăgubire în favoarea reclamantei.

Tribunalul constata dezbaterile încheiate și reține cauza în pronunțare.

TRIBUNALUL,

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului București - Secția a VI-a Civilă la data de 20.01.2017 sub nr. [●] reclamanta [●] a chemat în judecată parata [●], solicitând ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună:

- (i) sumei de 360.000 lei, reprezentând prejudiciul cauzat de daune;
- (ii) dobânzii legale calculate de la data introducerii prezentei cereri achitarea efectivă a daunelor indicate anterior;

(iii) cheltuielilor de judecata ocazionate de prezenta cauza, potrivit dovezilor pe care le vom depune până la închiderea dezbaterilor pe fond;

În motivare s-a arătat că la data de 20.02.2016, în jurul orei 23:10, a avut loc accidentul rutier în care a fost implicat autoturismul având număr de înmatriculare [●], condus de către [●]. Accidentul rutier s-a produs pe DE 79, km 36+685, pe raza sat [●] din comuna Bălteni, din direcția Rovinari în direcția Ploșoru și s-a soldat cu decesul lui [●] și cu rănirea reclamantei, fiind pasagera autoturismului mai sus menționat.

Ca modalitate concreta de producere a accidentului, se învederează instanței faptul că numitul [●] conducea autoturismul pe DE 79 pe raza sat [●] din comuna Bălteni, din direcția Rovinari din Direcția Ploșoru, iar la km 36+685, nu a adaptat viteza de deplasare într-o curbă la dreapta și a pierdut controlul asupra direcției de mers răsturnându-se pe sensul opus al părții carosabile în capul de pod din fața imobilului nr. 365.

În urma accidentului a rezultat ulterior decesul conducătorului auto [●] constatat prin raportul medico-legal [●] din 04.07.2016 eliberat de S.M.I. Gorj și vătămarea corporală a reclamantei, fiind transportată la Spitalul Județean de Urgent Târgu-Jiu, unde a primit îngrijiri medicale. A suferit leziuni traumatice la nivelul capului, gâtului, trunchiului, abdomenului.

Reclamanta a avut nevoie de 75-80 de zile/de îngrijiri medicale, după cum rezultă din actele atașate prezentei cereri de chemare în judecată, respectiv Certificatul medico-legal nr. [●], eliberat de S.M.L. Gorj în data de 02.03.2016."

Se învederează instanței faptul că în urma accidentului reclamanta a suferit multiple traume fizice și psihice, fiind foarte deprimată că nu va mai putea avea viață activă de dinainte de accident.

Se reiterează situația de fapt transmisă de reclamantă către reprezentantul convențional: „înainte de accident locuiam cu părinții mei și lucrăm la o agenție de pariuri din orașul Rovinari Gorj. Despre seara accidentului pot spune că este un moment de care îmi amintesc cu greu pentru că m-a marcat. Am stat internată în spital o săptămână, în care nu știam dacă o să mai pot merge cu bine peste lovitura de la cap și gât. Doctorii îmi spuneau că există riscul operației și să nu mă mișc nici un fel de mișcare pentru că pot paraliza. A fost foarte greu să trec prin asta. După o săptămână m-au externat, dar mi-au recomandat ca mișcările să fie rare și făcute foarte încet. Nu erau siguri nici atunci dacă am scăpat. Mi s-a spus să stau o lună în pat fără să merg și să mă mișc foarte puțin și să port în continuare gulerul cervical la gât, pot să spun că mi-a fost foarte greu în aceeași lună. M-am simțit îngrozitor, am crezut că poate nu o să mai merg niciodată, erau nopți în care mă trezeam și nu mai puteam dormi. Cât am stat la pat în fiecare zi, am avut parte de ajutorul unei femei, remunerate, bineînțeles. După o lună, doctorii mi-au dat voie să mă ridic, dar mi-au spus să port gulerul pentru încă o lună și să revin la control. Când am fost din nou la control mi s-a spus ce încă nu este sigur dacă am scăpat de operație și să port în continuare gulerul pentru încă o lună. Mi s-a făcut rău când am auzit. Am revenit după câteva luni la control și mi s-a comunicat că am scăpat de operație, dar să revin pentru că pot apărea schimbări. Nu am voie să fac efort, trebuie să am activități mai puține, capul și gâtul au devenit sensibile, mă dor mai tot timpul, nu mai pot avea aceleași activități ca înainte, iar la cap am rămas cu o cicatrice și nici acum nu îmi mai simt toată partea drapate unde am lovitura. Am rămas cu teama de viteze și cu frică de mașini".

Pentru acoperirea prejudiciilor suferite ca urmare a producerii accidentului descris mai sus, își întemeiază prezenta cerere de chemare în judecată pe dispozițiile art. 1.349 C.civ., prin fapta culpabilă a conducătorului auto născându-se în mod indubitabil prejudiciul în sarcina reclamantei. Se considere astfel că sunt îndeplinite în mod cumulativ condițiile răspunderii civile delictuale, atât în ceea ce privește existența faptei ilicite, a vinovăției, a prejudiciului suferit, dar și a legăturii de cauzalitate între fapta ilicite și prejudiciul.

Suplimentar, angajarea răspunderii pentru prejudiciile cauzate în urma producerii accidentului rutier soldat cu vătămarea corporală se circumscrie și legislației specifice din materia asigurărilor, reprezentate de Legea nr. 136/1995 și Ordinul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 14/2011. Astfel, în cuprinsul art. 49, Legea nr. 136/1995 condiționează acordarea de despăgubiri de către asigurator de existența unui contract de asigurare și stabilește expres în cuprinsul art. 50 ce despăgubirile acordate de asigurator cuprind „sumele pe care asiguratul este obligat să le plătească cu titlu de dezdăunare, dar și cheltuielile de judecată". Pentru a detalia, art. 26 din Ordinul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 14/2011 evidențiază faptul că despăgubirile acordate pot acoperi atât pierderile cu caracter patrimonial cât și pierderile cu caracter nepatrimonial, respectiv prejudiciul

moral.

În ceea ce privește pititul referitor la obligarea la plata dobânzii legale începând cu data introducerii cererii și până la achitarea efective a prejudiciilor resimțite de reclamanta, potrivit disp. OG nr. 13/2011 privind dobânda legale remuneratorie și penalizatoare pentru obligații bănești, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale în domeniul bancar, precum și art. 1.522 alin. (1) C.civ.

Elementele constitutive ale răspunderii delictuale a conducătorului auto, potrivit art. 1.349 C.civ.

Fapta ilicite, ca element al răspunderii civile delictuale, constă în mod evident în producerea accidentului detaliat mai sus, de către [●], în calitate de conducător al autoturismului având număr de înmatriculare [●]. Fapta ilicită a fost constatată în cuprinsul Referatului cu propunere de clasare din 23.09.2016 emis de Inspectoratul de poliție al județului Gorj, Serviciul Rutier, precum și în cuprinsul Ordonanței de clasare din 04.10.2016 emise de Parchetul de pe lângă Judecătoria Târgu- Jiu.

Vinovăția conducătorului auto este indubitabilă, având în vedere faptul că în momentul producerii accidentului, reclamanta se afla în autoturismul condus de numitul [●].

Prejudiciul produs în urma săvârșirii faptei culpabile rezultă din însăși materialitatea acesteia și cuprinde două aspecte esențiale, consecințele sale fiind atât de natura materială, dar și de natura morală, după cum s-a detaliat mai sus, în raport de circumstanțe concrete ale prezentei cauze, prejudiciul produs reclamantei îndeplinește toate condițiile impuse de lege pentru atragerea răspunderii civile delictuale, astfel încât acesta apare ca fiind cert, personal și direct. Prejudiciul a fost constat în cuprinsul Certificatul medico-legal nr. [●], eliberat de S.M.L. Gorj în data de 02.03.2016, la rubrica „Concluzii” menționându-se: „Numita [●] prezinta leziuni traumatice ce s-au putut produce în condițiile accidentului rutier din data de 20.02.2016. Leziunile necesita de la producere 75-80 zile îngrijiri medicale. Leziunile nu au dus în primejdie viața victimei.”

Raportul de cauzalitate dintre fapta conducătorului auto [●] și prejudiciul material și moral produs constituie condiția esențială a atragerii răspunderii civile delictuale și consideră că, în situația de față, acesta rezultă ex re, respectiv din însăși materialitatea faptei.

Producerea unui accident rutier, de către un șofer care nu se supune dispozițiilor legale în vigoare și nu respectă regulile de disciplină în trafic, dă naștere unor stări de pericol social prin simpla sa existență, independent de consecințele produse. Adicional, în cadrul se supun analizei și urmările grave ale producerii acestuia, se ajunge la următoarea concluzie firească: singura modalitate de acoperire a prejudiciului produs prin săvârșirea faptei este acordarea de despăgubiri pentru daune materiale, dar mai ales morale, suferite de reclamanta.

Întinderea prejudiciului suferit de despăgubirile materiale, care se stabilesc pe baza de probe directe, despăgubirile pentru daunele morale se stabilesc pe baza evaluării instanței de judecată. Chiar dacă este adevărat că stabilirea cuantumului despăgubirilor echivalente unui prejudiciu nepatrimonial include o doza de aproximare.

Se solicită să se observe că, reclamanta a fost nevoita să acopere cheltuieli medicale aferente tuturor celor 75-80 de zile de îngrijiri medicale și nu numai.

Apoi, fapta săvârșită cu vinovăție de către conductorul auto trebuie să conducă la obligarea acestuia la acoperirea daunelor morale produse, având în vedere faptul că a suferit traume de natura psihologice.

Reclamanta susține că normalitatea vieții de zi cu zi i-a fost afectată de o puternică stare de degradare fizică și psihică, ceea ce constituie însăși baza acordării despăgubirilor morale, după cum a fost stabilit și de către Înalta Curte de Casație și Justiție. Daunele morale nu sunt supuse probei, ci acestea se acordă de către instanța de judecată prin evaluare, în mod evident, sunt supuse analizei suferințele fizice și psihice cauzate prin fapta culpabilă a conducătorului auto, precum și consecințele ei. Astfel cum acestea au fost detaliate în paragrafele precedente și după cum urmează să fie dovedite prin actele medicale și orice alte probe administrate în cauză.

Aprecierea prejudiciului moral încercat de reclamanta nu se rezumă la determinarea „prejudiciului” suferinței fizice și psihice, care sunt inestimabile, ci înseamnă aprecierea multilaterală a tuturor consecințelor negative ale prejudiciului și a implicației acestuia pe toate planurile vieții socialei.

Instanța va trebui să aprecieze ce a pierdut pe plan fizic, psihic, social, profesional și familial din ceea ce ar însemna o viară normală, liniștită și fericită de la momentul producerii accidentului și până în prezent, dar și în viitor, în familie, lângă prieteni și mai larg, în mediul social al reclamantei.

Prejudicial real și efectiv produs prin trauma suferita, trebuie să fie acoperit în integralitate, iar pretențiile solicitate au la baza tocmai ideea de echitate.

Astfel, compensația solicitată prin prezenta cauză a fi suficientă, însă nicidecum exagerată.

La data de 30.03.2017 pârâta [●] a depus întâmpinare prin care s-a solicitat pe cale de excepție:

- admiterea excepției timbrării și anularea acțiunii ca netimbrată/insuficient timbrată.

Pe fondul cauzei,

- admiterea în parte acțiunea introductivă, acțiunea fiind întemeiată în parte;

- respingerea capătului de cerere privind obligarea pârâtei la plata dobânzii

legale;

- admiterea în parte a cererii reclamantei privind obligarea paratei la plata cheltuielilor de judecată.

În motivare s-a arătat că pe rolul Judecătoriei Sectorului 1 București a fost înregistrat un dosar cu nr. [●] care are o strânsă legătură cu prezenta cauză și în care a solicitat, în termenul legal, conexarea la prezenta cauză, Tribunalul București fiind instanță superioară în grad.

Excepția timbrării - se invocă decizia Curții Constituționale nr. 387 din 27.05.2015.

Dat fiind faptul că accidentul s-a produs ulterior intrării în vigoare a C. penal (01.02.2014), fapta nemaifiind prevăzută de legea penală ca infracțiune, solicită instanței să pună în vedere reclamantei timbrarea acțiunii corespunzător valorii acțiunii introductive, separat pentru fiecare capăt de cerere, sub sancțiunea anulării acțiunii introductive.

Netemeinicia parțială a acțiunii introductive.

Conform dispozițiilor art. 1357 C.civ., în concordanță și cu celelalte texte legale în materie, răspunderea civilă delictuală are patru elemente de sine stătătoare, independente și poate fi angajată numai prin concursul tuturor acestora: fapta ilicită, prejudiciul, raportul de cauzalitate dintre fapta ilicită și prejudiciu și vinovăția autorului faptei ilicite.

Prin urmare, sarcina probei privind îndeplinirea tuturor celor patru condiții ale răspunderii civile, inclusiv dovedirea vinovăției conducătorului autoturismului asigurător aparține reclamantei potrivit dispozițiilor art. 249 C.pr.civ., conform cărora „cel care face o susținere în cursul procesului trebuie să o dovedească”.

Față de cuantumul daunelor morale solicitate.

Se arată că prejudiciul moral trebuie să se manifeste, în primul rând, pe plan afectiv în concordanță cu dispozițiile art. 1391 C.civ., conform cărora daunele morale au rolul unei compensații rezonabile pentru restrângerea posibilităților de viață familială și socială.

Ori, deși se înțelege suferința cauzată reclamantei ca urmare a leziunilor cauzate, înscrisurile depuse la dosarul cauzei nu sunt apte să conducă instanța de judecată la o justă estimare asupra daunelor morale cuvenite.

Pe de altă parte, potrivit art. 50 din Norma ASF nr. 23/2014, daunele morale se acordă în conformitate cu legislația și jurisprudența din România, astfel încât la stabilirea daunelor morale instanță de judecată trebuie să aibă în vedere caracterul și importanța valorilor nepatrimoniale lezate, situația personală a victimei, ținând cont de mediul social din care victima face parte, educația, cultura, standardul de moralitate, personalitatea și psihologia victimei, circumstanțele săvârșirii faptei, statutul social, etc.

În legătură cu aceste aspecte, se arată că reclamanta a avut calitatea de pasager în autoturismul asigurat și care era condus de o persoană aflată sub influența buturilor alcoolice, asumându-și astfel un risc major față de propria siguranță. Ori, o astfel de conduită nu poate fi trecută cu vederea de către instanța de judecată la stabilirea daunelor morale cuvenite acesteia.

De asemenea, se arată că reclamanta nu a dovedit o atare lezare a activităților cotidiene care să justifice suma solicitată cu titlu de daune morale.

Pentru aceste considerente, se solicită instanței ca la stabilirea prejudiciului moral să țină cont de condiția aprecierii rezonabile, pe o bază echitabilă, corespunzătoare prejudiciului real și efectiv suferit de reclamanta, fără ca valoarea daunelor morale acordate să reprezinte o îmbogățire fără justă cauză pentru acesta și o sancțiune nejustificată.

Privitor la obligarea pârâtei la plata dobânzii legale.

Se arată că instanța de judecată este investită cu o acțiune în pretenții prin care se solicită pronunțarea

unei hotărârii cu privire la despăgubirile cuvenite reclamantei.

Așadar, în lipsa pronunțării unei hotărârii definitive, în sarcina părâtei nu s-a născut nicio obligație de a plăti vreo despăgubire în favoarea reclamantei, o astfel de cerere este neîntemeiată.

Mai mult, în cazul daunelor morale care se produc în timp, prejudiciul nu poate fi nici cuantificat până la data rămânerii definitive a hotărârii.

Prin urmare, se solicită respingerea capătului de cerere privind obligarea paratei la plata dobânzii legale penalizatoare (dobânda legală remuneratorie având incident în cazul unui împrumut și în niciun caz în speța de față).

Raportat la cererea reclamanților de obligare a paratei la plata cheltuielilor de Judecată, solicită instanței să le admită numai proporțional cu admiterea acțiunii, în conformitate cu dispozițiile art. 453 alin.2 C.pr.civ., potrivit cărora „Când cererea a fost admisă numai în parte, judecători vor stabili măsura în care fiecare dintre părți poate fi obligată la plata cheltuielilor de judecată”.

În drept, au fost invocate disp. Norma nr. 23/2014; art. 54 din Legea nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România, precum și orice alte dispoziții legale indicate în mod expres.

Analizând actele și lucrările dosarului, tribunalul retine următoarele:

Prin cererea de chemare în judecată se solicita obligarea societății parate la plata sumei de 360.000 lei, reprezentând prejudiciul cauzat de daune, precum și la dobânda legală calculate de la data introducerii cererii până la achitarea efectivă a daunelor.

În soluționarea litigiului dedus judecării se retine că la data de 20.02.2016, în jurul orei 23:10, a avut loc un accident rutier în care a fost implicat autoturismul având număr de înmatriculare [●], condus de către [●], produs pe DE 79, km 36+685, pe raza sat [●], din direcția Rovinari în direcția Ploșșoru și s-a soldat cu decesul lui [●] și cu rănirea reclamantei, fiind pasagera autoturismului mai sus menționat.

Din actele dosarului rezultă că numitul [●] conduce autoturismul pe DE 79 pe raza sat [●], din direcția Rovinari din direcția Ploșșoru, iar la km 36+685 nu a adaptat viteza de deplasare într-o curbă la dreapta și a pierdut controlul asupra direcției de mers răsturnându-se în sensul opus al părții carosabile în capul de pod din fața imobilului nr. 365.

În urma accidentului a rezultat decesul conducătorului auto [●] constatat prin raportul medico-legal nr. [●] eliberat de S.M.I. Gorj și vătămarea corporală a reclamantei.

Prin referatul încheiat la data de 23.09.2016 (fila 67) s-a dispus clasarea dosarului penal pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 196 alin. 2 și 3 și art. 192 alin. 2 C.penal.

În urma accidentului, reclamanta a fost transportată la Spitalul Județean de Urgență Târgu-Jiu, unde a primit îngrijiri medicale. Din actele medicale - respectiv Certificate medico-legal nr. [●], eliberat de S.M.L. Gorj în data de 02.03.2016, rezulta ca reclamanta a suferit leziuni traumatice la nivelul capului, gâtului, trunchiului, abdomenului, având nevoie de 75-80 de zile/de îngrijiri medicale.

Actele medicale și declarația martorului se vor corobora cu susținerile reclamantei în sensul că, în urma accidentului a suferit multiple traume fizice și psihice, fiind foarte deprimată că nu va mai putea avea viața activă de dinainte de accident

În speță sunt îndeplinite condițiile răspunderii civile delictuale. Astfel, conform probatoriului administrat fapta ilicită consta în nerespectarea regulilor de circulate, de către conducătorul auto, ceea ce a condus la provocarea de către acesta a accidentului rutier, soldat cu vătămarea corporală a reclamantei. Vinovăția rezultă tocmai din nerespectarea regulilor de circulație, ceea ce a creat circumstanța producerii accidentului, fiind dovedită și legătura de cauzalitate dintre fapta și prejudiciu, acesta constând în suferințele, traumele psihice produse reclamantului.

În sprijinul prejudiciului moral se vor avea în vedere :

- compensarea suferinței fizice pentru durerile suportate ca urmare a vătămării corporale;
- compensarea suferinței psihice, ca urmare a afectării stării sufletești, socul emoțional ținând cont de vârsta reclamantului și contextul producerii vătămării.

În mod evident, în cuantificarea daunelor morale nu există criterii matematice, jaloane fixe, în absența unor criterii legale pe baza cărora să se poată realiza o cuantificare obiectivă a daunelor morale instanța de

judecata se va raporta la situația de fapt.

Din probatoriul administrat rezulta că reclamanta a rămas cu urmări pe plan fizic și psihic, astfel încât tribunalul apreciază că este necesară acordarea unor compensări bănești pentru suferințele cauzate .

În cond. art. 50 pct. 1 lit. f din Ordinul CSA nr. 23/2014 si art. 1349 NCC., deși din analiza actelor medicale rezulta că leziunile suferite nu au pus în pericol viața reclamantei , reținând însă starea fizică și psihică, precum și față de afectarea vieții sociale și personale, tribunalul apreciază că se impune acordarea unei despăgubiri.

În aprecierea daunelor morale constând în dureri fizice sau psihice Tribunalul va avea în vedere înscrisurile depuse și declarația martorului (fila 175) , precum și faptul că acordarea acestor compensări bănești cu titlu de daune morale trebuie să fie echitabilă, rezonabilă, dar să nu constituie o îmbogățire fără justă cauză pentru cel ce o solicita și va ține cont de durata îngrijirilor medicale , amplexarea și localizarea leziunilor , suferința provocată , perioada de recuperare, aspecte care rezultă din înscrisurile aflate la dosarul cauzei, dar și faptul că viața nu le-a fost pusă în pericol, nu au rămas cu infirmități sau cu incapacitate de muncă.

Se reține totodată și incidenta disp. art. 1391 alin. 1 NCC.

Raportat la argumentele expuse, față de consecințele negative suferite pe plan fizic, psihic, afectiv, la nivel personal și social, raportat și la numărul de zile de îngrijiri medicale, o despăgubire în cuantum de 100.000 lei este apreciată ca fiind o compensație rezonabilă, echitabilă în raport cu urmările fizice și psihice, la nivel social și familial, despăgubirea neavând valentele unei îmbogățiri fără just teme, având menirea de a acoperi suferința fizică și psihică a reclamantei.

Pentru considerentele expuse tribunalul, reținând că [redacted] și [redacted] întrunite condițiile răspunderii civile delictuale, potrivit disp. art. 1349, 1357, 1371 și 1522 alin. 1 NCC, Legea nr.136/1995, Ordinul CSA nr.23/2014, va admite în parte cererea de chemare în judecată și va obliga societatea pârâtă la plata către reclamanta a sumei de 100.000 lei cu titlu de daune morale, precum și la dobânda legală calculată de la data introducerii cererii până la achitarea efectivă a daunelor.

În temeiul art. 451 si 453 NCPC tribunalul va obliga pârâta la plata către reclamantă a sumei de 2.752 lei cheltuieli de judecată reprezentând onorariu avocațial (filele 176-177).

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NOMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE:**

Admite în parte cererea privind pe reclamanta [●], CNP [●], cu domiciliul [●] și cu domiciliul ales al Cabinet de Avocat „Lospa Cristian Paul” din București, str. Dr. Mihail Mirinescu, nr. 1, ap. 2, sector 5 în contradictoriu cu pârâta [●], înregistrată la registrul comerțului sub nr. [●], CUI [●] cu sediul în București, [●] și intervenientul forțat [●], CNP [●] prin reprezentant legal [●], CNP [●], ambele cu domiciliul [●].

Obligă pârâta la plata sumei de 100.000 lei daune morale și la dobânda legală calculate de la data introducerii cererii până la achitarea efectivă a daunelor.

Obligă pârâta la plata către reclamanta a sumei de 2.752 lei cheltuieli de judecată.

Cu apel în 30 zile de la comunicare.

Apelul se depune la Tribunalul București - Secția a VI-a Civilă.

Pronunțată în ședință publică azi, 11.09.2017.

PRESEDINTE,

GREFIER,